

Телеф. Редації: 29-41.
Принтерні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМЕРНИКА
20 сот.

[illegible]

шого розуму й об'єктивності в наших справах, ніж мають його власні люди!

Шобільше: ми ж маємо раз у раз докази, що саме чужинці правильно оцінюють ситуацію там, де вона для одного з нас неясна. Ніхто нпр. із польських послів ніколи не робить різниці поміж українськими посольськими клоубами, бо всі бачать, що на ділі жадних різниць нема, зважаючи, що і спорадичні реперанси радикалів у бік польської лінії, це хіба їх піном дезідерном без жадного практичного аналізу. Коли в Галичині професіонали від політичного шантажу й демагогії мають відвагу базікати про угодовство УНДО, одностайний польський фронт бе в УНДО за його неприхильність.

Інша річ — існування природної і зрозумілої різниці думок і різниці персональних темпераментів унутрі спільної організації. Чи існує організація у світі, де тих різниць нема? Але утотожнювати такі різниці з існуванням різних „таборів“, може тільки політичний аналіфбетизм або — цинізм, для якого найважливіше гасло „далої грамотності“.

Одні наші „ліни“ та „принципальні“ говорять про угодовство УНДО з піною на устах, інші з ехидно удаваним обуренням, інші знову зі сораминою тугю на ділі серця: коби таки це УНДО раз уже угоду робило! Збоку стоїть жінка одиниць, які ремствують на УНДО й Український Клоуб за те, що воно саме не робить „реальної політики“, утотожнюючи реальну українську політику в Польщі — з угодовством. Якеж це фальшування політичної термінології! Але це вже окрема тема.

Очевидно, що пересичення громадської атмосфери легендами має страшні наслідки. Бо згадані нами легенди, це просто брехні й побрехеньки, штучною, сліпою злобою або глумливо підтримували й роздували до розмірів легенд. На брехні іде й брехно брехнею погане і поза брехнею вікниці і світа божого не бачить. Не бачить тих

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНИ на СУКНІ
І ЖІНОЧІ ПЛАЩІ,
У ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

ЖАДАЙТЕ
Французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

JOB

838

9-7

практичних наслідків, до яких ця система брехонь доводить. Зовсім не береться нпр. під увагу враження отих брехонь назовні, — у цьому наші люди! точ-точ наслідують сусідів. Коли нпр. варшавський „Експрес Поранний“ подав 2 листопада кільометровий опис регулярних вуличних боїв у Львові і т. п. „райбергеміхтен“, і коли краківський „Курерок“ у довезних передовицях зазірмував світ, що у Львові нещасний життя кожний сміхач, що голосно говорить по-польськи, бо панує там постійно український терор, то обом геніальним редакторам просвічувала одна лише мета: зворохобити проти українців польську публічну опінію і підюдити уряд. Але ось, статті ті пішли в світ і чужинець читав їх цілком інакше: „он, бісова душа, ці українці! Коли вони після століть польонизування Львова й останнього десятиліття таке виробляють, значить, це стихійна сила, що як Фенікс з попілу відроджується, і з нею треба нам рахуватися!“ І, здається, МСЗ (міністерство закорд. справ) не подякувало „Експресам“ і „Куреркам“ за їх патріотичний розмах. І нашим „ліни“ та „принципальним“ редакторам серце з розкоші тає при кожній скляній замітці про зпроданість УНДО й Укр. Клоубу. І нікому й крізь думку не майне, що їх громадські статті ширять серед чужинців ілюзії про національну ідналь у Польщі. Коли чужинець, що цікавиться українською проблемою (а є їх щораз більше) заведе розмову про опозиційність українців — їм з усмішкою тицють ті, кому це потрібно: це все, пане, ко-

медія, — ось що вони самі про себе пишуть! Бачите — мовляв — яке угодове і смирне є УНДО, найсильніша укр. партія і найбільший союзовий клоуб! І де в світ пересвідчення про іднальну угоду, якої і не турбується „трікі“, що їх не слід поважно трактувати... Чи це теж партійний інтерес демагогів чи особиста сатисфакція менторів? Аби тільки тріюмфувала брехня!

І. Кедрич.

Громадянино! Чому не став Ти ще досі членом Товариства „Просвіта“?

Крамарж проти українців.

Ненависть до українців засобом передвиборчої агітації.

Чехословаччина вступає нині у виборний період. На черзі вибори до самоврядування. Тому всі чеські політичні партії виступили з програмовими виборчими гаслами, а відповідальні лідери при цій нагоді виголошують на прилюдних зборах свої політичні „кред-а“ Д-р Крамарж, впливовий політик чеських буржуазних кол і претендент на примаса славянського світа не міг вдержатися, аби при цій нагоді не копнути українців. На виборчих зборах у головному місті Моравії — Берні, після звичайного славослов'я по адресі великої славянської Росії, він обрушився з ненавистю на тих зрадників славянства — українців, які так таки і не хочуть „слитися в великом русском море“. Ось дослівний переклад стенограм цього вступу промови д-ра Крамаржа:

„Нема більш небезпеки для Росії і Славянства(?), ніж українське питання в тому вигляді, як воно тепер починає утворюватися. Розуміється ніхто не буде згодні таким обмеженням, щобі хвалити ту політику старої царської Росії відносно малоросійщини, котра була найдаурійшою політикою, яку людина може собі уявити. Замість того, щобі вона дала волю малоросам, щобі вони мали свою літературу, своє мистецтво, що пізном їм вистаріло би, бо в інших відношеннях вони цілком звичайні з Росією, замість цього провадилася всякі утиски. Сьогоднішня українство є чимсь іншим. Сьогоднішня українство є особливим дитиною. Має багато батьків і між ними, як мені признає пан Димовський, є поляки(?), які в цей спосіб хотіли віддячитися Росії за порожнечу з передовицних часів. Між батьками були також німці. Нині ж вже лікаємо російську акцію (допомога еміграції — Б. Ш.), але український університет існує і далі. І маємо докази, що дух не нависти до Росії культивується в школах, які утримуються на гроші наших податників. Школи ці в переважній більшості славянського духа і не хотять, аби перед нами виринуло ще одне страшне славянське питання, тобто українське. Цього можуть бажати німці, цього можуть бажати поляки, цього напевні можливо бажать англієці, але сказом Бог, що цього не можемо і не сміємо бажати ми. Чи з нас не досить тих роздоріа? Чи не досить пошматоване те наше тіло славянське? Чому у нас малороси не виховуються в славянських почуваннях? Це славянське почуття не може полагати на ненависті до Росії, як це роблять вони. Не дивуйтеся тому, що все це нас не може задовольняти, що не можемо ствердити, ніби в тому (натх на політику Масарика-Бенеша — Б. Ш.) побачуємо правдиву славянську політику. Це все випадає так, немов би у нас певні кола боялися того, що Росія буде великою та могутньою, а ми будемо маленькими.“

І далі д-р Крамарж продовжує клопотатися, аби та Росія була велика та простора, бо від такої Росії Чехословаччина багатіє виграв. Як бачимо після д-ра Крамаржа правдиве славянське почуття укра-

І. КАЛІЧАК

Снятинка.

(Мой Дорогі Матері).

Так називається одне село... Воно від Федя так далеко, що найближчий сивогирий не в силі зараз його туди перенести.

Тепер перед ним усе безкрай нічні тумани, а щоб їх перегнати, на це не ханай, але довгого часу треба.

Федь хворий... Сивого коня у нього нема, однак думка його прошиває скорістю лискавки просторі тумани і хоч їх воно далеко, то вона таки лине до рідного села.

Далечин у віддалі, а в ній жемчугами одні тільки село міниться... Снятинка!

Стільки літ його не бачив, що йому вернувся, то в ньому молоді люди Федя вже й не пізнають.

Це село — начеб соромилося. У своїм невеличкім видолінку незамітно присіло так, як і багато інших у рідному краю. Вони всі майже на один лад заплінені. Яке йому туго за ним!

День іде за днем, а за ним інші... Федя злізав поволи недуга і вперто робить своє. Груді в порожню розсипаються. Ураз зі сумом і меланхолією його огортає та так додоу тисне, що від того він цілий міниться. Очі стають стовпом, зіниці розширюються до білого краю та вперто дивляться перед себе в пустку. Нічого не каже, цілий дерев'яний, нікого не замінює і не знає, що кругом його діється.

Дур головні чіпляється, а за ним Федя тяжко лати собі раду. Біліть його пусто і жалісно, як в темній.

з розбитою шибкою трупарні. Цілого до кости морозить.

У віддалі вже давно нічого не видно, хоча думки все наперед пруться і даремне розширюють його очі.

Якби це не так часто у нього бувало! Однак останніми часами стали у Федя дні далеко гірші. Наволо дур його голову доміть, скіпає на всі сторони та наче дозвону грубо термосить. Вічно чогось не достає, конче чогось йому треба...

Буває йому так важко, що хоче положити голову на твердий ріг стола і з усієї сили заплакати гірко. Що голова болітиме, цього не замітить і не вчує. Що з того, що твердий беріг буде відскатити щораз глибше у скру, а на голові зробиться червона смужка! Сльози, однак, не поплинуть, бо груди розпадаються, а плакати нема сил. — І ще більше буде в них давити, будуть корчитися, ціле нутро буде мліти, що аж ноги в колінах підкосяться...

Такі бувають хвили. Це міння Федя божевільна думка, що вперто до села рветься. Хоч вона його стільки мучить, то все-ж таки дає йому на перепросини солодощі, по котрих він не вагається іще раз стільки терпіти.

Він не раз і не два назве нечутно рідне село. Повторює його назву замкненими очима, з провала та жалібно ловить при цім тільки йому зрозумілі, неясні звуки... Снятинка!

Перед стомлені очі присовуються живі, розкішні картини, що грою ясних барв удесятеро більше його, изоводять, ніж Річчоне або Парторозе!

Далеко — казкою забляче село. Його найкраще видно з білого, білого шляху, що вибігає між поля з вулиці, із рухливого міста. Здовж річки широка долина, а за нею на межі серед поля самітня, дика груша. Недалеко від неї височує ріг чатинного ліска, а при сільській до розі похилилися верхи. За ними під солом'яними стріхами видискують білі стіни. Цілі ряди.

Це тільки горішній кінець, бо долішнього не видно. Зі школою та з ангоном сховався він у довгій ярузі.

...А там біля дороги хата, за нею загорода, а на горбі скриплячі ворота з низьким перелазом. За ним старі, розтріпані груші, що свої віття спирають наче перетомлені голови на поворнілі стріхи. Це його рідна хата!

Там його молодість росла
Там в мрії убиралася,
Відуком шаста, лисав хитав
В його житті сміхалася.

Село рідне! Скільки Федявих хрустальних і непорочних мрій до нього лине! Чи це весна, зима, або знову літо — до нього летить багато ясних споминів, які хіба одні божевільні розпаленими кліщами зможе вирвати з мозку й усе на віки затерти чорною плямою.

Нічого не може Федь забути, хоч літа йдуть наперед, а його думки копичуться горами та сильно морочать голову. Дорогої картини його Снятинки ніхто не в силі вирвати з його очей. І годі ні, коли вони зовсім оселяються, а на їх місці буде тільки порожнє більмо. В безмежній розпуні витягуються тоді його поворнілі руки і будуть рвати за тим, чого вже очі не бачать.

А коли перед його очима буде пуста ніч, то на їх місце його уху жалібно ловитиме придалений шум від ялиць, що повіростали кругом цвинтаря, в долині, під самими пустками. Той шум приведе сліпого Федя навмання до них своїм голосом, скиже під ними припасти на коліна і бити глибокі поклоли. Від шуму тих ялиць пополохніле його лице кров полум'ям обійме, а цілим тілом пробіжить велика дрож, наче від електричної струї. Заніміле серце заговорить подібним неспокоєм, як і колись в його молодості. Задражить з чорної розпуні, що і П вже школи не знайде. Пропала! На П місце осталися високі ялиці, що наче вітарні свічки повіростали довкола славського цвинтаря. Вони ганьбою пражали його своїм шумом і говорили до нього дивною, таємничою, тільки йому зрозумілою мовою...

А люди казали: божевільний.

Кров уже не товклася коштами по Федявих висках, есері перестало підноситися до горла, але його очі дивилися завісид близько по зершках ялиць, що гойдалися своїм шумом на всі сторони. Той могольний їх шум осталися на віки Федя, хоч його очі вже давно не бачать рідного села. Він надихався того шуму повними пригородами за молоду, його уха повні того шуму до нині, у них він задеревів і закам'янів.

Сліпі очі, потахля свідомість, не будуть уже ніколи нічого бачити. Однак шум ялиць, цвинтар і рідна його хата в Снятинці пригадуються йому навіть у хвили його сну...

Берго. 12. III. 1927.

„ОЛЬКА”

ТРИКОТАЖІ, ПАНЬЧОХИ
найтриваліші — найдешевшіРИНОК ч. 35.
біла „Народної Торговлі”

Так вигадана оригінально оздоровляюча таблетка **ASPIRIN**, середина у спокійного болю.

Вистерігайтеся безвартісних наслідувань і інших оманливих. До набуття у всіх аптеках.

мира Фройдера, інструктора П. С. К. у Києві. Відтак відбулася ревізія в самому Політ. Союзі Кооператив. Односторонньо майже переведено ревізію в кооперативній „Політ”. Ревізія приходила і до „Гуцульського Мистецтва”, але відійшла в бік і ревізія не переводилась. Була ще ревізія у п. Мах Горболова і в „Союзі Промишлових Гупулянтів”. — Численні ревізії державного і по селах, м. ін. в Осової, Шеморай, Рожкові і т. д.

Долинщина.

В дні 8. п. м. відбулася ревізія в учительській Катерини в Язубові. Ревізія тривала 2 години. Забрали в неї таку „забезпечену” книжечку, як „Коментарі до програми Української Нар. Роботи”. Крім того була ревізія у п. Дмитра Душка. Як учительку, так і його питали за револьвером і книжками. Не знайшли нічого.

Синіччина.

Для 20. М. перебрала синічків поліція ревізія у п. Кірича Юрка, інструктора кооператив при „Нар. Торговлі” в Синюх. При ревізії зазначили: „Шукаєш брону у пана”. В той під час передали приватну кореспонденцію, заглядали за обрали і експліцитно перебрали ціле домогосподарство. Ревізія тривала біля години, одначе не дали нічого вислідів.

Новий політичний процес.

Розправа проти Платона Полотнюка й Івана Санава.

Ввечері 23. п. м. в год. 9.30 рано продовжується передсудовий слідство. Сала викликають по берегах. Зібрали на процесом більше помітні, як у вікторок.

Зібрання свідків.

Ос. Йосиф Будний, поліц. агент, позасудований оповідає, як арештував оба. Полотнюка.

Ос. Іван Кушник, поліц. агент, позасудований. Відома, як і його попередник.

Ос. Григорій Савенко, гр. кат. 21 літ, студ. філ., інжиринський (60 є впретованих і сидить у Станіславові). На питання оборони д-ра Шухевича, під яким заміном арештувало свідка, відповідає, що за козлом „Сурми” (спійдено при його арештуванні 70 грн.). На питання провідника відповідає, що Полотнюка стріляв в Алад. Домі і його приволокли до приволокли до помішкання при вул. Палазівна ч. 16. Полотнюка мав 7-8 днів, але тільки тиждень. Зовсім „поміла” для товаришів і вчинив до матері. Кричавого дня прийшов останній або Овечник або Полотнюк. В кожнім разі Пол. показав розбіжності ще перед ним і його братом до ліжка. Брат його не вчився, а Полотнюк лежав уже в ліжку. По отриманні свідка пробудився, але не бачив, чи хто ввійшов в помішкання. Як зазначено світом, оповідає, Полотнюк іше був у вимісті. Не пригадає собі, чи Полотнюк цього вечора кудись вийшов. На питання прок. Потапа

кає, що не пригадає собі, який час мав він останнього стрілу до часу арештування свідка.

Ос. Михайло Степанюк, літ 20, студ. прав, гр. кат., мешкає у Львові, звичайно присяженим, що Полотнюка стріляв в Алад. Домі. В часі розмови з ним довів, що він не має помішкання і тому сам запропонував Полотнюкові переплатити на ночівлі в їх помішканні. Тут починає йому матерію і Полотнюк хвилюється замешкання. На питання прок. Гірде-ра, чи міг прийти сам Полотнюк, відповідає: Так. Господари не було — в помішканні ніхто зі студентів не платив, а помішкання вчинили в. Завдяки студентів Гуменичів. Гук спроби-вався також хвилюється, але проте мешкав цілий місяць, а навіть поховали спину на своїм ліжку злізком до свідка. Гук говорив свідкові й іншим, що вже з його обличчя люди думали, що він злодій або агент поліції. Кавав, що старість літати походу в мистецтвах. Критичного дня свідок вернувся пещером до хати і застав уже Полотнюка. Полотнюк вийшов на кілька минут, але певно вернувся перед 10 год. до хати. Опаз разом зі свідком на ліжку Гуменичів. На відгук стріли св. пробудився і чув, як хтось тріснув дверми, але нікого вже не бачив. Окопуючи зі страху, по якимсь часі засидів світло і побачив, як ранений Гук кидався на ліжку. Вибір на двір і телефонічно закликав рятувальну станцію, а Савенка побіг на поліцію. На питання провідника каже, що в перший хвилину не звернув уваги на присутність і тому не знає, чи Полотнюк був у вимісті. Його неприємність, зазначити, як уже вернувся від телефону. Не знає також, чи хто сакручував закрутку. На питання оборони д-ра Шухевича оповідає, що з ліжком дуже легко можна зістатися до мешкання через двері, які уміщені до лому (примово). За цими дверми мали льокатори покладати дрова, отже шодні ходили до пивниці. На дальше питання оборони, чи і коли св. заважав свідка паприки на підлогу, каже, що по прихоті поліції. (Тут приходить до гострої перебранки між провідником і обороною д-ром Шухевичем). Один клот від дверей був замишений і лежав у шухляді з другим цілим. По переведенні свідка поліції цей цілий клот забрала. На питання д-ра Старосольського відповідає, що спав з Полотнюком головами один з одну сторону, а другий в другу. — При дальшій оповіданні питанням обороною д-ром Старосольським приходить до списку вже між ним і провідником. Прозе, ухвалив одно питання оборони.

Ос. Ярослав Карпинець, студ. політ., гр. кат., мешкає у Львові, присяженим. Відома, що в критичний день розмовляв з Полотнюком пополюди, по виході з бібліотеки. Говорили собі на приватній темі. Перед арештуванням Полотнюка свідок отримав його часто на політехніці. Полотнюка що алає а гімн.

Ос. Марія Куличикова, замужня, літ 30, гр. кат., присяженим. Відома, що в цей вечір Полотнюк в дотім і березні 1928 р. На прохання самого Полотнюка св. не хотів його прийняти на помішкання, бо не знала його. І лише за встановленням М. Палазів, що по білий студент, який учився до матері, свідок прийняв Полотнюка. І Санава ніколи не прихотила просити за оба. Полотнюком до неї. На питання обор. д-ра Старос., каже, що оба. Полотнюка учився білими димми. Не оголошувала його тому, що лежала хора і думала, що оба. Полотнюк скоро виправдатися, як він сам про не агадував.

Ос. Марія Антонович, літ 18, гр. кат., самаритянка, присяженим. Відома, що оба. Полотнюк почитав у неї книжки, щоб читав до матері, м. ін. підручник польської літератури й інші, яких собі не пригадає.

Відчитування актів.

Після переказування тих свідків відчитано акти свідків, присяжених оповідає Куличикова, протокол суду-дікарської комісії і протокол сесій тієї Гука. По 30-хвилинній перерві відчитано статтю ос. „Сурми”, органу УВО, в якій УВО звинувачує підтерну, що видає приклади обличчя двоколітор-Гука.

Відтак оборонень д-р Шухевич поставив цілу низку запитань, яким спротивлявся прок. Ритора. Трибунал по нараді ці запитання відкинув як „ісідотичні” і далі розправа д-ром Шухевичем.

Питання до лави присяжених.

При вчині провідника поставив питання суду присяженим такого змісту:

Чи винен оба. П. Полотнюк, 1) що протягом 1927 і з початком 1928 р. у Львові та інших місцевостях як активний член УВО працював над відібранням західно-українських земель від Польщі? 2) що в дні 20. листопада 1927 р. у Львові при співучасті інших злочинців а доручення УВО піддав у підступний спосіб кілька стрілів до спального Гукі і причинився в цей спосіб до смерті Гука?

Чи винен оба. І. Санава, 3) що оповідаючи про злочинну діяльність оба. П. Полотнюка, не довів про нього властиві (поліційні)? 4) що, перекопуючи оба. П. Полотнюка, утруднював поліції його відкриття?

Прокуратор поставив ще два питання від себе. Друге питання опротишло обор. д-р Шухевич не несправді, а трибунал по нараді відкинув внесення оборони, щоб перечеркнути це питання і статтю оба питання в одно: 5) Чи винен оба. П. Полотнюк, що ввечері а 19. на 20. листопада свідком (назвичено) не закривав закрутки від дверей, котрим увійшли свідком злочинці, а якими він свідкав і причинився до смерті Гука?

На тому вичині розправа позитивно. Запра говоривши прокуратор і оба оборони, а потім прис. судді підуть на нараду. Присуд сподіваний коло 2 год. понол.

„Пресвіта” — це одинокий найкращий вартовий українського духа. Вона одинока виходить нас усіх на шлях кращої долі — на соняшний шлях.

Ріжні вісти.

СОЯМ.

Під кінець засідання союму 23. листопада пос. Писецький (ББ) оголосив внесення, щоб проект закону, що змінив приписи в справі у власності б. чинішників і арендаторів у ск. поміщиках, тому, що оголошено поправки, відіслати назад до комісії для розглянення. В голосуванні за тим, внесенням заявили лише ББ, тому волю аладо. Після ББ греміально вийшли зі сали. Описав прем'єр відчитав урядові поправки, щоб на місце сів, національні або релігійні обмеження” помістити слова „обмеження зверненні проти поляків”. Представники клубів лав. меншин, заявили, що за уряд. поправкою не будуть голосувати, також справоздаєць комісії пос. Кваліський (ППС) заявився проти поправок. Марш. Давидський відложив голосування на кінець засідання.

(Дискусія, яка вивчалася над розглянутими новелами до закону про падавання на власність землі на окраїнах довгоречинним державним, має свою історію. Новела постановляла зарахувати до довголітніх державців тих, котрі на окраїнах за царських часів а огляду на обмеження мусили набувати земельні послості під чужим ім'ям. Отже проект новел, який касує ці нац. обмеження говорив першійю лише про поляків.)

БЮДЖЕТОВА КОМІСІЯ.

Сеймова бюджетова комісія зачала 23. листопада дискусію над бюджетом міністерства внутрішніх справ. Справоздаєць пос. Польський зазначив, що доходи міністерства як. справ, ареліміновані на 16,700,000 зод., а видатки значині та надзвичайні на 233 мід. зод.

АНГЛ. КОРОЛЬ ХОРІЯ.

В зв'язі а дуже поважним станом здоров'я англ. короля Юрія, ки. Ваалі, який подорожував по сх. Африці, відіслав телеграфічно до короля батька. Писавлося, що запалений легенів короля гинуть.

ЗЕМЛЕТРУС У РОМУНІ.

23. листопада відбули в Бухаресті сильні землетруси. Землетрусом торвалися підземний гук.

БЛІДНИЦЮ

М-ра Кшиштофорського, лікаря збіжності на останній мави. До набуття у всіх аптек і аптекарів. Ціна за фла. 4.25 зод., під 2.40. У власних інтересах жадати виразно М-ра Кшиштофорського лікаря збіжності. Laboratorium Chem. farm. Mr. M. Krysztoforski, Tarnob., 774 12-7

СТАН ОБЛОГИ В БОЛГАРІЇ

Болгарська рада мп. звинувачує діяльність македонського комітету. Постановили а огляду на терористичні організації проголосувати панагострішні заходи. Можливо, що проголосить стан облоги.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Krajowy wyrób.

Читаю і чую, де не загину, куди не поступило:

„Купи тільки wyrób krajowy!” Читаю чую і розумію. Адже держала, яка не має власного промислу, не може довго проминати на божім світі, хочби вона побіла не тільки збунтованим хамом, але й орди самого Дявілістана.

Тому то останнім часом такий „прест” у північ Польщі: „Zanim kupisz cośkolwiek, oglądaj wyrób krajowy!”

Я поспіяти одно пополюди і пішов оглядати.

Крамниця канцелярського приладдя...

На горі велика табличка „Zanim kupisz...” а під нею: „Herduth et Co”, „Penske”, „Koh-i-noor”, „Pelikan-Tinte”, „prawdziwy amerykański” „Wattermann” і т. п.

Га! — думаю собі — може під тям оглядом краєвий промисл ще дуже недо-розвинений. Піду по інших крамницях.

Крамниця з порцеляною...

На горі великий напис: „Zanim kupisz...” а під сподом трохи менші написи: „Zagraniczna porcelana”, „Wiedeński wyrób...” Прага, Відень, Венеція, Берлін і в самих кутках... Папчиків.

Може — думаю — і тут ще воно не досім павиджене. Піду де інде.

„Гавризо Моціль” — найбільший склад однів, музти і приладдя до то-злати...

Знову айдш „Zanim kupisz...” Тут впретмі зможу виоканати другу позовинку патріотичного задуху: „Oglądaj wyrób krajowy!”

Оглядаю:

Черевник „Bally” зі Швайцарії, жести Popper’a, Бог ана вітків, британ „Solingen”, жістків а Америки, а сукаа оригінальні англійські. Деж красні виробі?!

Блудить мов краєво оло, дивлять краєвий патріотизм. Нарешті винувала: У хутку якась непоказна шапочка і на ній напис: „Wyrób krajowy”!

Іду до середниці і, тримаючись засади всіх газетиків націоналістів, говорю по польськи:

— Proszę mi dać tą szareczkę, krajowego wyrób!”

Послухника подивився на мене спершу як на дилонку, а потім — оглянувши мій плащ — сумно усміхнувся.

— Ja rozumiem... Pan chciałby coś bardzo taniego. Ale to się panu tylko tak zdaje. Ta szareczka, to jest ostatnie dranie! Za parę tygodni zima a więc będzie. Ja radzę panu wziąć angielski worek. Prawda, trochę drożej, ale to jest coś!...

— W takim razie poco pan wywiesił ten afisz „Zanim kupisz...”?!

— Dziwne, że pan nie rozumie. Dla popierania przemysłu krajowego... Bo, o ile tu... Тут почав мене переконувати, що значить краєвий промисл для держави, для нації, для купів і кожного громадянина. Але я вже не дослухав до кімчи, бо побачив на вулиці мось цікавішого.

Саме біля крамниці спинився авто, обвішане величезними афішами „Zanim kupisz...”, а вийшов панок виглошував ще краму аполотію а обороні краєвого промислу.

Галантійон Чіпка

Добро „Пресвіти” — це добро цілого народу, а зокрема кожного з нас.

Замовлення приймає народна торгівля у Львові.

Найуспішнішою Реклямою — це доброта товару! А. ПЯСЕЦКІ А. С. Фабрика чоколяди і цукрів, Краків

Запевнює своїм консументам гаранційно чистий товар (без ніяких домішок), тому поручає: **десерову чоколяду молочну, сметанкову, великий вибір чоколядок і цукрів в прекрасних коробках.**

971

Мабуть ніхто не заступить пок. Панкевича в його праці, особливо в Р. дні. А навіщо зниклий знак, майже рівночасно зі смертю Петра Панкевича, львівське старостівство завісило в діяльності і „Луга“ у Рудні за мимому протидержавну демонстрацію 1. листопада ц. р. Оттак зійшов у могилу один з тих, що не в молодечих мріях, а у праці й посвяті шукав рашої долі для свого народу. — В. П. П.

о. Богдан Дорожницький, ж. адміністратор Лукарівської нижньої, р. Колодязі, 1928 р. номер 19. XI. 1928 р. в 26 році життя. Як молодий священик пішов між селянськими стріями сповняти свій душпастирський і громадянський обов'язок. Та папська праця підірвала його слабе здоров'я і він передчасно, у розквіті життя зійшов у могилу. Похорони відбулися дня 22. XI. ц. р. в Лукарівській церкві при численній участі духовенства і непростягаючої маси народу. В. П. П.

Ольга Рудовичева, ж.на катехита й професора держ. семінарії учит. заочного класу. Тайнами упокоїлася дня 21. листопада 1928 р. в 36 році життя. Похорон відбувся в понеділок дня 26. листопада о 2 год. пополуночі з доху при вул. Театральній 3. на Личаківському кладовищі, на який запрошують Родичів і побожних християн опечалених чужі і сини. 977 1-1

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабінюка на Волинці.

Львів:
25/XI Ой не ходи Грицю
26/XI Циганка Аза.
27/XI Запорожець за Дунаєм.
28/XI Вихрець.
29/XI Дня згоди.

Кієв:
30/XI Маруся Богуславка
1/XII Гейша.
2/XII Біла.

Хмель:
3/XII Барон Кімець.
4/XII Кошир.
5/XII Маруся Богуславка
6/XII Гейша.

6 XII Барон Кімець. 6-2

Вид. ф. іл. „Просвіта“ і Підгайних повістках своїх членів, що для Вірування ц. р. відбулися 3 а т а л а н і 3 б о р и в такій пораді: 1) год. 9 ранком Служба Божа і панатика за померлих членів в місцевій церкві. 2) год. 11 в с. Т-на „Родина“ отворення зборів 3) прочитання і прийняття протоколу з ост. Зборів. 4) реферат про курс для аналізів. 5) світ. а діяльність і приняти рахунок за 1927-1928 р. та віддання абсолютній уступачою Вишній. 6) вибір нового Видачу та контрольної комісії. 7) сорока будови „Народного Дому“ в Підгайні. 8) знесені і запити. Підгайні, день 20 листопада 1928 — За Вид. ф. іл. „Просвіта“ Д-р Грин. Стенік в р. голови. о. Мих. Б. Хозовський в секретар.

Відчит проф. д-ра Осипа Туринського „Про українську ексикосграфію“ відбувся в невідомо, дня 23 листопада 1928, о год. 10.30 в доміні „Рідної Школи“ при вул. Мокшанського ч. 12, на який запрошують Вид. ф. іл. „Української Громади“ у Львові. 973 1-1

Широкий сходив членів „Союзу Українок“ відбувся в понеділок 26/XI в р. о год. 6. веч. в с. Бесіди, Рутівського 22. Приїжді Мислен Рудницька, Олена Шендровна і Олена Гоминська прочитали свої доповіді в перед 10 літ. О численній участі членів просить Голови Вид. ф. іл. „Союзу Українок“. 981 1-2

На загальне об'єднання упрощено Комітет Пана д-ра Дмитра Довгого о поворненні містечку на тему: „Проків і маса“ в дні 23. с. м. о год. 3 доп. в Салі Української Бесіди вул. Рутівського 22. Ціка в бродівка. 1-1

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ТОЛОЧАЛЬНА наймодніших десертів на істощених пламках, мають знамениті. Відвідування на спеціальних машинах. Перероблення на молочно-фасок. Фарбування футер лисьями способами. — М. Воланська-Павлюк, Львів, вул. Соборного ч. 12. Тел. 17-04. 270 13-7

ЛІЧІТЬСЯ ВОДАМИ МІНЕРАЛЬНИМИ фабрики „Здрова“. Діають краще всіх інших! Дістати можна в Аптеках. 874 2-9

БЮЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровські-Роявські в с. Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. Догідні усякі. 2451 22-7

НА РАТИ розкладані кнапки собелінові 55 зол. Фотеліні 45. Отомани 55. Матераци з морської трави 30. Волосинні 75. — Фабрика ЗАКС, вул. Личаківська ч. 132. 897 3-4

МОСЯЖНЕ ЛУЖКО 200 зол. Кухонні 13. Скринові тапіперопане 45. Сіткове 40. — Видади дротані 26. — Умивальні 5. — Фабрика ЗАКС, вул. Личаківська ч. 132. 898 3-4

ГОДИННИКИ тільки найкращих фабрик претіпінні продає за готівку і на рати від десятиліт літ а найліпшої сторони авісна фірма Іван Зельтентрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 3. 121-7

ФІРАНКИ, катпи, дивани, хідники, автоматичні стори, поручає по найнижчій ціні. Склад меблів, декоративні постелі Йосиф Шустер, Львів, вул. Ротонського ч. 10. 938 2-10

ГРИБИ. Висилаю поштою за посилання, оплачено, гарні, вибрані гриби (найменше 5 кг.) по 25 зол. за кіло, також повна з чистих сликів з цукром, ботілочка 5 кг. 12 зол.; правдива овеча бриваля з 5 кг. ботілочках за 15 зол.; яловичі гриби 5 кг. за 18 зол. та неплісневій гриби 5 кг. за 12 зол. — Ф. М. Шуммер, Косів и Коломий. 957 2-10

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, вул. Вікторного Поля ч. 1. (бічна Зеленої). Тел. 52 60. 951 1-7

ВЛАСНИЧКА вищої школи жіночого хрещенства повідомляє, що при школі відкрито робітню мундурів, для учениць жіночих шкіл, по ціні 20 зол. Також приймає працю в найкращіших круї, по найнижчій ціні. М. Коляковська, Академічна 22. 197 12-7

ІСПИТОВАНИЙ ДЯК глядає посади. Гр. Шийка, дик. Вислок ниж. п. Коляковська. 975 1-1

РУКАВИЧКИ „Nappa“ відкриті мужські і жіночі, пара золотих 10. Літ. Гетманська 22. 280 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст безд. ледіні, серця і мозку
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Пересвітлення Рентгеном. 20-24

Д-р Володимир Бабій
зубний лікар,
Львів, вул. Гетманська 8.
(біля ресторану Звонівської.)
966 Число телефону 63-24. 1-1

Д-р Конюшик Степан
адвокат
відкрив канцелярію
982 2-2 В ТОВМАЧІ.

30. 11-00 **БУДИЛЬНИКИ** 30. 11-00
франц. закорд.
662 з гарантією, тільки у фірмі 3-3
Б. ГРИНБЕРГ, Сикстуська 4 Тел. 89-22.

ПОДЯКА.

Отрим сепарадаю прилюдну подяку п. д-р. дентистові Вол. Бабієву у Львові вул. Гетманська 8. за дуже дбайливе й швидке лікування та лічення зубів.
973 О. Кутний.

Таборити з Нім. Яблінного, Ліберія і Йозефова!

Шукаю співників до видання книжки
„Таборові Типи“.
prof. Kaliczak Ilko
1-2 976 Brno, Legionarská 14 C. S. R.

Хочеш бути шофером?

запиши на найліпші

Шоферські курси Й. ГАЙТЛІНГЕРА
Львів, вул. ЗЕЛЕНА ч. 7.
Рівне — 13 Дивізії 3.
Стрий — 3-го Мая 15.

Вписи щоденно. Пишіть по інформації. — Початок дня 23. ц. м. 923 5-5

СКЛО
ПОРЦЕЛЯНА
КРИШТАЛИ
ПОРУЧАЄ
НОВООТВОРЕНИЙ СКЛАД
ОЛЕКСАНДРА ОНИСЬКА
Львів, Галицька ч. 20.
863 (Pr. Валовой) 7-7

Однією у Львові
„ГОРСЕТНЯ“
на франц. вразю поручає: гумові попси, бездріапи, шайфери, піддари, латрудники, опаски та менструальні реформи, трикокові реформи і шовкові тіляки у фірмі „Гаріана“ Р. КЕРНЕР, Львів, Пасаж Миколая над кіном Утіха.
Тел. 31-29. 7-12

ЛІЖКО постане „Патент“ з матрацом, займає як найменше місця 30 зол. На прачішню висилаю по одержанню задатку. — Фабрика **ЗАКС** Львів, вул. Личаківська ч. 132. 894 4-5

ВСІ НЕДУГИ, можеш ви ніяких ліків через відтиснення спини. Увільнений від натиску нерв, убиває бацилі і виганяє недугу; гостру недугу негайно, застарілу після якогось часу. Вказівки подає книжка „Про спинні хребти“ („Kregerstwo“). Висилає за присланих 5 зол. перенасом, або чеком П. К. О. 153089 о. Павловські, Обарінці, поч. Глубічок великий. 911 6-10

Присилайте передплату!

НАИВІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ
БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
В КАЛУШІ, вул. СІВЕЦЬКА ч. 18.
В ПЕРЕМІШЛІ, вул. КРАСЬКОГО ч. 63.
відзначає на замовлення дзвони гармонійні в поодинокі, а постійно удержує на складі понад 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.
ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ
При важливіших запитаннях прохаться писати до нас лисизати рекомендацію.

„HIS MASTER'S VOICE“
призначені на цілій земській кулі як най-прецізніші
THE GRAMOPHONE Co Ltd, LONDON
Генеральне Представництво на Подільу
Йосиф Векслер
Експерт і член британської торговельної палати.
ВАРШАВА, вул. Маршалковська ч. 132.
КРАКІВ, 271 1-7. ЛЬВІВ,
Фальоринська ч. 23. Сикстуська ч. 2.

Вже вийшов і продається по всіх книгарнях
КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ
„ДНІПРО“
НА 1929 РІК.
ЦІНА 3 ЗОЛ. — Замовлення просимо слати:
Українське Товариство Допомоги Емігрантам з України
Львів, вул. Руська ч. 3. III. пов. 3-3